

Mál nr. 362/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Greiðslukortatrygging.

Vextir.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 3. nóvember 2022, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 17. nóvember 2022 ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 23. nóvember 2022.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram M hafi orðið fyrir slysi á ferðalagi í Austurríki hinn 12 febrúar 2018. Með matsgerð, dags. 22. apríl 2022, hafi afleiðingar slyssins verið metnar til 20% varanlegrar örorku. Í kjölfar þess hafi bótakrafa verið send V, sem hafi, með bréfi dags. 23. júní 2022, hafnað því að greiða vexti af kröfunni samkvæmt 1. mgr. 123. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga. Hafi rök félagsins verið þau að ekki hafi verið tilkynnt um tjón í greiðslukortatryggingu M og kortanúmer ekki gefið upp fyrr en 27. maí 2022, en þá hafi ekki verið liðnir tveir mánuðir frá því V fékk tilkynningu um váttryggingaratburð. M er ósammála þeirri afstöðu enda hafi tilkynning um slys hennar verið send V hinn 16. mars 2018 og 1. mgr. 123. gr. laga um váttryggingarsamninga sé skýr um það að vextir miðist við tvo mánuði frá því að tilkynning um váttryggingaratburð er send.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að í tjónstilkynningu, dags. 16. mars 2018, hafi ekki verið hakað í reit fyrir kreditkort og ekkert kortanúmer gefið upp. M hafi verið með fjölskyldutryggingu hjá V, og hafi batur verið greiddar úr þeirri váttryggingu. Hinn 27. maí 2022 hafi lögmaður M svo fyrst upplýst um að M hafi verið með greiðslukortatryggingu í gildi og í kjölfar þess, hinn 27. júní 2022, hafi verið greiddar batur úr þeirri tryggingu. Það sé ljóst að upplýsingar um kortatryggingu M séu grundvallarforsenda þess að hægt sé að greiða út batur og ekki hafi liðið tveir mánuðir frá því að allar nauðsynlegar upplýsingar lágu fyrir og þar til greiðsla fór fram.

Í viðbótarathugasemdum M eru fyrri röksemdir og kröfur áréttáðar og lýst þeirri afstöðu að V vaði í villu hvað varði túlkun sína á viðeigandi lagaákvæðum.

Álit.

Í 1. mgr. 123. gr. laga um váttryggingarsamninga segir: *Félagið skal greiða almenna vexti af bótum eða váttryggingarfjárhæð þegar liðnir eru tveir mánuðir frá því að tilkynning um váttryggingaratburð var send því.* Hins vegar segir svo í 3. mgr. 123. gr. að ef rétt hafi bóta eða váttryggingarfjárhæðar vanrækir að veita upplýsingar eða afhenda gögn sem nefnd eru í 120. gr. laganna geti hann ekki krafist vaxta fyrir þann tíma sem liður vegna þess. Í 1. mgr. 120. gr. segir að sá sem hyggst hafa uppi kröfu gegn félaginu skuli veita því upplýsingar og afhenda gögn sem hann á aðgang að og félagið þarf til að geta metið ábyrgð sína og greitt út váttryggingarfjárhæðina.

Fyrirliggjandi er tjónstilkynning M til V, dags. 16. mars 2018, og byggir M á því að með vísan til áðurnefndrar 1. mgr. 123. gr. laga um váttryggingarsamninga eigi hún þá rétt á vöxtum af bótum úr greiðslukortatryggingu sinni frá 16. maí 2018. Í umræddri tjónstilkynningu er hægt að haka annars vegar við V (heiti váttryggingafélags) og hins vegar við kreditkort þar sem spurt er um tegund tryggingar. Aðeins er hakað við V. Þá er sérstaklega spurt um það á eyðublaði vegna tjónstilkynningar hvort umrædd ferð hafi verið greidd með kreditkorti. Sá dálkur er alveg óútfylltur af hálfu M. Fyrir liggur að M var með fjölskyldutryggingu í gildi hjá V og að bótagreiðslur úr þeirri váttryggingu hafa farið fram.

Þá liggur fyrir að í tölvupósti lögmanns M, dags. 27. maí 2022 til V segir m.a.: „Hún var með kort í [...] banka, kortanúmer á að vera hjá ykkur. Það er [...]“

Að mati nefndarinnar lá því ekki fyrir fyrr en með umræddum tölvupósti að M væri með greiðslukortatryggingu hjá V, enda ber tjónstilkynning hennar, dags. 16. mars 2018, það með sér að um kröfu úr annars konar váttryggingu sé að ræða. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verður þá að telja að V hafi fyrst fengið vitneskju um kröfu M úr greiðslukortatryggingu með bréfi lögmanns hennar 27. maí 2022. Þó tilkynning um tjónið sem slíkt hafi vissulega borist mun fyrr verður þá að telja að

upplýsingar um hvaða vátryggingu sé um að ræða séu meðal þeirra upplýsinga sem eru vátryggingafélagi nauðsynlegar til að meta ábyrgð sína, sbr. 1. mgr. 120. gr. laga um vátryggingarsamninga. Samkvæmt því, sbr. 3. mgr. 123. gr. sömu laga, á M því ekki rétt til vaxta af bótagreiðslu úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til vaxta af bótum úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 20. desember 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir